

SLOVO

časopis študentov
GMRŠ

INDIA
Všetky farby orientu

Fotky - STUŽKOVÉ

Beseda o zdravej
výžive

Valentínska kvapka krvi

NOVÉ MESTO NAD
VÁHOM

Šéfredaktor: Patrícia Beličková

Redakčná rada:

členovia krúžku Slovo

Zodpovedný redaktor:

Mgr. Katarína Honaizerová

Grafická úprava:

Patrícia Beličková, oktáva

Návrh a spracovanie obálky:

Patrícia Beličková, oktáva

Nájdete nás už aj na Facebooku!!!

www.facebook.com/CasopisSlovo

Adresa redakcie:

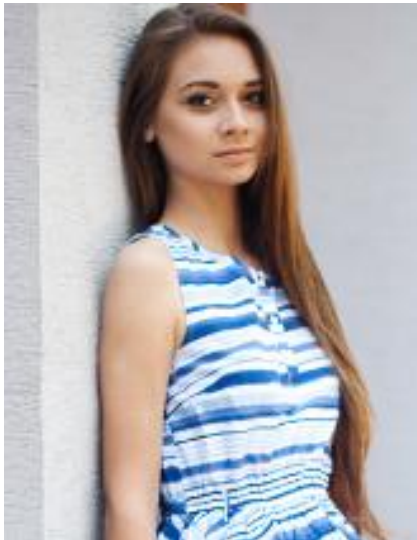
Gymnázium M. R. Štefánika,
Športová 41, 915 01 Nové Mesto
nad Váhom

Email: slovogmrsnm@gmail.com

Náklad: 50 kusov

Editoriál

„Jediná vec, čo ako novinár máš, je tvoje priezvisko, preto píš pravdu.“

Tieto slová povedal poľský reportér **Ryszard Kapuscinski**. Rezonujú mi v hlave už nejaký ten čas, no až teraz som pochopila, že presne toto sú tie slová, o ktoré sa s Vami, milí čitatelia, mám podeliť. Vlastne nie mám... ja sa o ne s vami *musím* podeliť! Asi sa teraz mnohí pýtate, prečo považujem slová jedného novinára za také dôležité, že som ich rozhodla napísať do môjho editoriálu. Ja si však kladiem otázku, prečo nám do redakcie chodia články bez mena autora, či dokonca články, pri ktorých je napísané: „K článku nepísať meno.“ A ešte mi tam nezapudnete dopísať aj šesť, či sedem výkričníkov! Aby som náhodou

nezabudla. Aby som náhodou nepreliadla, že vy si neželáte mať svoje meno pod svojim článkom. Rozmýšľam, kde sa stala chyba, keď sa hanbíme za to, čo sami vytvoríme.

Ja sa pod svoju prácu podpíšem. V prvom rade preto, lebo by bolo celkom zbytočné sa nepodpisovať a hrať sa tu na anonymného „tajomného“ prispievateľa a jednak preto, že si za všetkým, čo napíšem, stojím. Možno sa budem o niekoľko rokov chytať za hlavu a rozmýšľať, ako som niektoré veci mohla napísať. A nech! Ved' všetci dospievame a vekom sa menia aj naše postoje k životu, naše názory, sny,... stávame sa múdrejšími.

To, čo vám chcem však týmto všetkým povedať, je akési povzbudenie: Nehanbite sa! ☺ Nepíšte o témach, o ktorých písať nechcete a musíte sa premáhať. Píšte o niečom, čo vás zaujíma, o čo sa chcete podeliť s ostatnými. Potom sa nestane, že by ste sa za váš článok museli hanbiť z hľadiska obsahu... Čo sa týka gramatiky, na to sme tu my – redakcia časopisu – ktorí vám pomôžeme. Alebo pokojne dajte váš článok pozrieť aj niekomu, kto vás učí slovenčinu. Verím, že vám ochotne pomôže... No a pokiaľ sa bojíte toho, že by vás napríklad spolužiaci vysmiali za váš článok, tak to už je celkom iná kapitola. Opäť sa však vrátim k tomu, že mojím hlavným cieľom celého tohto editoriálu je dodať vám akúsi podporu. Ved' predsa všetci sme nejako začínali. Nikto nečaká, že váš článok bude hodný nejakého novinárskeho ocenenia. To vôbec nie! Slovo je študentský časopis. Časopis pre študentov a o študentoch. Verím, že pokiaľ budete písať naozaj pravdu, naozaj nemáte najmenší dôvod hanbiť sa za váš príspevok – respektíve, za vaše meno a priezvisko pod článkom. Pokiaľ vás písanie naozaj baví, nenechajte sa nikým a ničím odradiť. Ľudia predsa vo svojom živote musia robiť to, čo ich naplňa a teší. O to viac je potom život krajší, ľahší a príjemnejší ☺

Pevne verím, že pokiaľ ste si prečítali tento úvodník, povzbudilo vás to natoľko, aby nám už do mailovej schránky nechodili príspevky od anonymných tvorcov. Teda lepšie povedané, aby chodili, no už podpísané. Smelo, s vaším menom! ☺

Patricia Beličková
šéfredaktorka

SPOLU O EURÓPE

Dňa 5.11.2015 sa naša škola, konkrétne študenti 3.B a 4.B triedy spolu s pani profesorkou Malovcovou, zapojila do diskusie „Spolu o Európe“ v **Starej tržnici v Bratislave**, kde sa riešili aktuálne otázky o Európskej únii s predstaviteľmi Slovenskej republiky a Európskej komisie. Dialóg otvoril prezident pán Andrej Kiska. Hostami diskusie boli:

Valdis Dombrovskis – podpredseda Európskej komisie zodpovedný za euro a sociálny dialóg.

Vazil Hudák – minister hospodárstva Slovenskej republiky.

Zúčastnilo sa niekoľko stoviek ľudí zo Slovenska, Rakúska, Maďarska a Českej republiky.

Debatovali sme na témy, ktorými sa zaoberá Slovensko a celá Európa.

Napr. : Prekonala Európska únia hospodársku krízu?, Čo robí Európska únia preto, aby si Európa zachovala hospodársku prosperitu?, Je hlas Slovenska v Európskej únii počutý?, Ako Slovensko prispieva do Európskej únie a čo z Únie dostáva?

Témy dialógu určovali aj samotní občania, študenti.

Po diskusii nás čakalo malé občerstvenie .

Nikola Kaššovicová, 3.B

Beseda o zdravej výžive

Dňa 26.11.2015 sa u nás v škole uskutočnila beseda s mediálne známym výživovým poradcom MUDr. Igorom Bukovským. Z dôvodu časovej vyťaženia pána Bukovského bolo naozaj veľmi ťažké zorganizovať túto prednášku. Nakoniec však prijal moje pozvanie, za čo som mu nesmierne vďačná. Gymnazisti si tak mohli zúčastniť besedy, ktorá bola veľmi zaujímavá, plná nových informácií a výskumov. Naši študenti mali veľa zvedavých otázok, na ktoré pán doktor s radosťou odpovedal. Ohlasy na túto prednášku boli veľmi príjemné. Všetci tvrdili, že sa dozvedeli niečo nové. Pevne verím, že im priniesla nové poznatky a budú tak môcť poradiť iným.

Alisa Vykukelová, 3.B

Zdravé jedlá a recepty

Ochutnávka zdravých jedál prebehla pre veľký záujem študentov aj tento školský rok už niekoľkýkrát. Študenti, ale aj pedagógovia, na nej mohli ochutnať jedlá rozličných farieb, chutí a vôní. A všetky boli samozrejme zdravé! ☺

My, ako organizátorky tejto akcie, sme rady, že aj takýmto spôsobom môžeme mladým ľuďom priblížiť zdravé stravovanie s cieľom zlepšenia svojho zdravia.

Prinášame vám, naši milí študenti, recepty na jedlá, ktoré ste mali možnosť ochutnať. Teraz si už takéto zdravé jedlá môžete pripraviť z pohodlia domova.

Zdravá pizza

*Na cesto: 150ml vody, 1 balenie sušeného droždia, 300g polohrubej špaldovej múky, štipka soli
Navrch: paradajkový základ, tofu, syr, cesnak, šampiňóny, kukurica, hocičo čo vás napadne*

Sušené droždie vysypeme do polovice vody a necháme napučať. Potom zmiešame a vypracujeme tuhšie cesto. Hodinu necháme kysnúť na teplom

mieste. Medzitým si vyrobíme paradajkový základ (opražíme cibuľu, pridáme paradajky a podusíme aj s cesnakom). Cesto vypracujeme, dáme na vymastený plech a popicháme vidličkou. Polejeme základom a pridáme suroviny. Pečieme 13-15min na 180°C.

Celozrnné cestoviny s paradajkami, špenátom a feta syrom

Potrebujeme: 120g celozrnné cestoviny, 1 šálka cherri paradajok, 4 šálky baby špenátu, 1/3 šálky feta syru, cibuľa, olivový olej, sójová smotana, soľ, korenie, kari.

Cestoviny som uvarila podľa návodu. Cibuľu som opiekla, pridala som špenát a podusila, kým „nezvädol“. Následne som pridala paradajky a smotanu. Pridala som koreniny a soľ a primiešala do cestovín.

Kukuričné placky pokojne aj večer

Kukuričná múka 2-3PL, 1šálka kukurice, vajce 1 a ½, jeden struk cesnaku, bazalka, soľ, petržlenová vňať, olej, oregano.

Všetky suroviny, okrem olivového oleja, som si zmiešala v miske. Na panvici som si rozohriala olivový olej a polievkovou lyžicou tvorila malé placky. Pečieme z oboch strán do zlatista. Možno sa vám bude zdať, že placky budú mať tendenciu sa rozpadávať, ale nebojte sa, idú skvelo obracať.

Domáce BEBE sušienky

½ hrnčeka špaldovej múky, ½ šálky ovsených vločiek, ½ šálky trstinového cukru, 4 PL kokosový olej (rozpustený), 1-2PL práškové kakao, 1-2PL javorový sirup/med/agave, ½ ČL sóda, škoricu, 1 vajce. Voliteľné: slnečnicové semienka, hrozienka, orechy.. Rúru som si predhriala na 200 stupňov a plech vyložila papierom na pečenie. V stredne veľkej miske som si zmiešala múku, vločky, trstinový cukor, kakao, škoricu, soľ, jedlú sódu a nadržané orechy. V druhej miske som si vymiešala vajce, med, kokosový olej a dobre vymiešala. Mokrú zmes som vyliala do suchej zmesi a rukami vypracovala cesto. Z cesta som tvarovala tenšie placky (tvar BEBE keksov) a ukladala vedľa seba. Z cesta nerobte moc tenké ani hrubé placky, pri pečení sa ešte nafúknu a zväčšia. Ak budú moc tenké, budú tvrdé. Piekla som 10 minút, maximálne 12.

Čokoládový koláč absolútne bez výčítiek

2 plechovky červenej fazule, 3ks vajce, 1 šálka trstinového cukru, 6PL kokosového oleja, 6PL kakaá, 1 a ½ ČL sódy, soľ, škoricu.

Rúru som si predhriala na 200 stupňov. V malej miske som si zmiešala práškové kakao, prášok do pečiva, mletú škoricu a štipku soli. Vedľa vo väčšej miske som si ponorným mixérom spolu vyšľahala vajcia, kokosový olej a cukor, dokiaľ zmes nebola nadýchaná. Následne som pridala fazule a mixovala znova do hladkej konzistencie. Nakoniec som kakaovú zmes drevenou varechou vmiešala do mokrej zmesi. Zmes som vyliala do tortovej formy (priemer 26 cm, výška 6,5 cm) vymazanej kokosovým olejom (pokojne zmes vylejte aj do menšieho a hlbšieho plechu) a piekla 40-50 minút.

Alisa Vykukelová a Janka Jurečková, 3.B

Besedy s jaskyniarom Lukášom Kubičinom

Jaskyniar a cestovateľ Lukáš Kubičina predstavil študentom prácu jaskyniara. Prezentoval jaskyne v okolí Nového Mesta nad Váhom, hlavne v Čachtickom krase. Taktiež študentov oboznámil s jaskyňami na Slovensku i v zahraničí, prezentoval život v jaskyniach, nebezpečenstvá a zaujímavosti z podzemia. Študenti mali množstvo otázok, týkajúcich sa práce jaskyniara. Beseda bola pre študentov veľmi podnetná, zaujímavá a niektorí študenti prejavili záujem stať sa jaskyniarom.

Beseda s cestovateľom Petrom „Beckom“ Ondrejovičom

Na konci kalendárneho roka, 18. decembra 2015, nás už tradične potešil svojou návštevou cestovateľ, dobrodruh Peter "Becko" Ondrejovič. Tento výnimočný cestovateľ z neďalekého Beckova priblížil Taliansko, Francúzsko, Etiópiu, Novú Guineu a Južnú Ameriku prostredníctvom zaujímavých fotografií a sprievodného slova. Študenti mali množstvo otázok, týkajúcich sa života v jednotlivých krajinách. Beseda bola pre študentov veľmi podnetná, zaujímavá a veríme, že Peter k nám zavíta aj o rok.

Prednáška „India – všetky farby Orientu“

Študenti našej školy sa dňa 15.12.2015 zúčastnili prednášky Svet okolo nás – India – všetky farby Orientu. Študenti sa dozvedeli o Indii, ktorá je siedmou najväčšou krajinou na svete a druhou najľudnatejšou krajinou. Dozvedeli sa o histórii Indie, ktorá začína v údolí rieky Indus približne 3000 rokov pred našim letopočtom, o britskej nadvláde, i o najnovších dejinách. Taktiež sa dozvedeli o náboženstvách, nástrahách, bežnom každodennom živote v tejto nám vzdialenej krajine. Beseda bola pre študentov veľmi podnetná, zaujímavá a mali množstvo otázok, na ktoré im moderátori odpovedali.

redakcia

Partnerské kontakty pokračujú

Už niekoľko desaťročí udržiava naša škola dobré pracovné i priateľské vzťahy s Gymnázium v Uherskom Hradišti. Spolupráca sa začala v r.1966 keď sa konalo prvé kultúrne a telovýchovné podujatie za účasti oboch škôl. Táto činnosť súvisí so zaradením oboch inštitúcií do systému ASP-UNESCO na báze medzinárodnej spolupráce.

Spoločné stretnutia pokračovali výmennými návštevami učiteľských zborov, prednáškami češtinárov a slovenčinárov o národných literatúrach. Nezanedbateľné boli aj športové aktivity - napr. Beh na Bradlo, ktorý sa konal pri príležitosti úmrtia M.R.Štefánika.

V posledných rokoch sme spolupracovali s Gymnázium v Uherskom Hradišti v rámci Projektu cezhraničnej spolupráce. Ide o výmenné prednášky o jazyku, literatúre a histórii oboch národov, o prezentáciu odborných prác žiakov a o účasť študentov i pedagógov na akadémiách oboch škôl.

Veríme, že dlhoročné priateľstvo a spolupráca nezaniknú ani v takejto neustále sa meniacej dobe.

redakcia

Zaujímavá umelecká aktivita

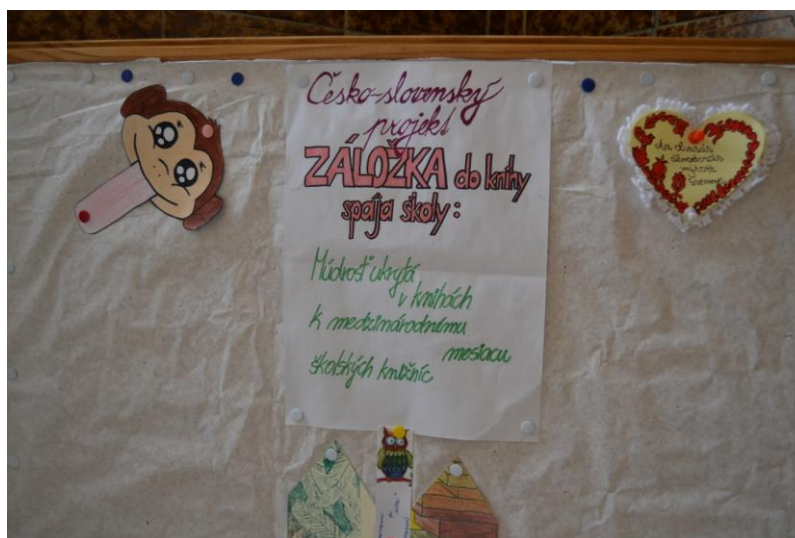
Študenti osemročného gymnázia - PRÍMY a SEKUNDY - sa aj tento rok zapojili do projektu Záložka do knihy spája školy. Na tému MÚDROSTĚ UKRYTÁ V KNIHÁCH si vymenili maľované záložky s partnerskou školou - 8-ročným gymnáziom v Krnove /Česká republika/.

Projekt sa realizoval v súvislosti s Medzinárodným mesiacom školských knižníc, ktorý vyhlásil v roku 2008 James Henri, prezident Medzinárodnej asociácie školského knihovníctva pri príležitosti Medzinárodného dňa školských knižníc.

Výtvarne zaujímavé dielka si mohli všetci návštevníci pozrieť na výstavnom paneli.

Dúfame, že sa nám podarí zapojiť sa do projektu aj v budúcom školskom roku.

SEKUNDA

Strašiaci v našej škole...

I v tomto školskom roku pripravila trieda Tercia pre ostatných študentov školy vyrezávanie halloweenských strašiakov. Strašiaci sa vyrezávali na prízemí školy tesne pred dušičkami. Svetlonosi sa naozaj vydarili, boli veľmi krásne. Žiaci Prímy vytvorili najväčšieho strašiaka a druháci toho najkrajšieho. Na naše tekvičky sa prišli pozrieť pani profesorky a profesori. Niektorí nám pomáhali pri vyrezávaní nášho strašiaka a pri tom sme sa veľmi zabavili. Najkrajšieho strašiaka vybrala pani riaditeľka, ktorá sa tiež prišla pozrieť. A viete, koho vybrala? Všetkých, pretože boli nádherné. A nakoniec sme svojich strašiakov vystavili pred vstupom do školy.

Martina Pastorková, Tercia

Slovo 2015-2016

...A toto bola ďalšia akcia, ktorá sa konala v telocvični našej školy. Mladší žiaci mali možnosť zažiť nezabudnuteľný Halloween, kde prišli v maskách a vychutnali si zaujímavý program plný hier.

Žiacka školská rada

Dňa 16.2.2016 sa naši študenti Tomáš Pavlík z 3.B, Ria Hrušovská zo Sexty a pani profesorka PaedDr. Michaela Zenková zúčastnili semináru pre koordinátorov ŽŠR v Trenčíne. Stretli sme sa s množstvom zaujímavých ľudí – zakladateľ portálu Profesia Martin Menšík, zakladateľ Rozbehni sa! Juraj Kováč, koordinátorka práce s mládežou TSK Ing. Silvia Štefániková a ďalší. Dozvedeli sme sa veľa o nových projektoch pre školu a možnostiach ako rozvíjať náš školský parlament. Prerokovali sa dôvody za a proti duálnemu vzdelávaniu (vzdelávanie, ktoré má praktickú a teoretickú čas). Sedeli sme a s úžasom počúvali vtipno-trefnú prednášku o tom, ako vidia personalisti a zamestnanci mladých ľudí. Ale aj o tom, ako sa z minimálnej mzdy dostať na naše vysnívané platové podmienky. Firmy chcú v životopisoch vidieť niečo výnimočné, pridanú hodnotu. A kolegovia dôvod, prečo by s vami mali ísť po pracovnej dobe na pivo. Treba si uvedomiť to, že neexistuje zlý učiteľ, iba nepozorný žiak. Nikto vám nedostane do hlavy vedomosti bez vlastnej snahy. Tak ako sú bolesti reprezentované ako niečo, čo možno vnímať spôsobom, akým sa vníma škatuľka zápalek, tak aj vzdelanie je vnímané ako niečo, čo nám má škola dať. Pravda je však taká, že vzdelanie musíte dosiahnuť. Žiacka školská rada môže študentom pomôcť ako nástroj učenia sa obhájiť si svoj názor. Je dôležité, aby ste rozvíjali svoj potenciál. Najlepšie nápady predsa vznikli z ničoho. Ako zlepšovať život všimaním si každodenných problémov množstva ľudí? Škola nám dáva materiál, ale my máme schopnosti na jeho rozvinutie. Nikto vám predsa nezakazuje vašu kreativitu vo voľnom čase rozvíjať.

Ria Hrušovská, SEXTA

Valentínska kvapka krvi

Mnohí zdraví ľudia sa pýtajú, prečo darovať krv, ale obeť úrazov, nehôd, ľudia podstupujúci operácie, pacienti liečiaci sa na leukémiu, nádorové ochorenia alebo ochorenia krvných buniek sa pýtajú len či sa ešte nájdu ľudia, ktorí by im práve krvou mohli zachrániť životy. Len na Slovensku sa každoročne spotrebuje cca 180 000 transfúzných jednotiek červených krviniek. Darovanie krvi je skutočným "darom života", ktorý zdravý človek môže poskytnúť ľuďom chorým a po úrazoch. Je to veľmi jednoduchý, humánny krok, a preto sa u nás v škole 16.2.2016 konal už 21. odber krvi. Kvapka krvi je pre našu školu už tradíciou. Zväčša sa darovania zúčastňujú naši študenti, ktorí majú nad 18 rokov, bývalí študenti, profesori, ale aj študenti z iných škôl, tak isto ako aj naši rodičia a známi. Tento rok sme chceli, aby sa Valentínskej kvapky krvi

na GMRŠ zúčastnilo čo najviac ľudí, pretože si myslíme, že pomáhať si je najľudskejšia vec, akú vieme spraviť. Ľudia sa mohli o tejto udalosti dozvedieť prostredníctvom sociálnej siete, z plagátov a z miestnej televízie. V tomto ročníku Valentínskej kvapky krvi sa zúčastnilo viac ako 60 ľudí, dokopy 46 ľudí urobilo dobrý skutok, z ktorých približne 30 bolo darovať krv prvýkrát a darovalo sa 18,5 litra krvi, čím sme urobili náš školský rekord darcovstva. Niektorí ľudia, žiaľ, nemohli krv darovať, najčastejšie kvôli nízkej hladine hemoglobínu, nesprávnym raňajkám, zdravotným problémom alebo kvôli krátkemu času po operácii. Keďže tohtoročné odbery sa niesli v duchu Valentína, NTSSR si pre darcov pripravila pohľadnice, ktoré mohli vypísať, hodiť do urny a potešiť a psychicky podporiť čo i len jednou vetou svoju pokrvnú polovičku. Veríme, že tí, ktorí darovali krv, si od nás odnášajú skvelý pocit - pocit pomoci druhým a zároveň dúfame, že prvodarci si pre tento skvelý pocit prídu aj nabudúce. Ďakujeme za účasť a tešíme sa na ďalšie stretnutie.

Adriana Ševčíková 3.A

Za vzácnym človekom

Strata blízkeho človeka je synonymom smútku, bolesti a ťažkého vyrovnávania sa s reálnym faktom.

Strata dobrého človeka je nenahraditeľná, je prázdnota pre ľudí v jeho okolí, ktorým bude chýbať do konca života.

Stratiť dobrého človeka a zároveň kvalitného učiteľa je dvojnásobok všetkého smútku .

Pani profesorka **Mgr. Jozefa Kotirová** / 1951- 2015 / takýmto človekom bola.

Už jej nepoviem osobne, že ďakujeme za vysokú profesionalitu, dobre mienené rady, priateľské a vtipné poznámky, ochotu pomôcť študentom i kolegom.

Jej príjemný hlas už nezaznie na chodbách ani v triedach.

Už sa nezopakujú exkurzie s veselou atmosférou do Anglicka, Francúzska, Talianska či Nórska.

Už nebudeme spolu popíjať kávu z automatu a rozprávať o živote.

Budeme však na ňu myslieť , dennodenne sa s ňou pomyselne radiť a čerpať z toho, čo nám zanechala.

A nezanechala toho málo.

Stopy tohto vzácného človeka nachádzame na rôznych miestach: vo vedomostiach študentov, v metodologickej a odbornej literatúre, ktorú písala, vo vlastnej rodine i v priateľoch

Zabudnúť sa nedá. *Ďakujeme Ti, Joja, že si bola. Ďakujeme Vám, pani profesorka, že ste boli.*

Študenti a zamestnanci
GMRŠ

Tá naša stužková!

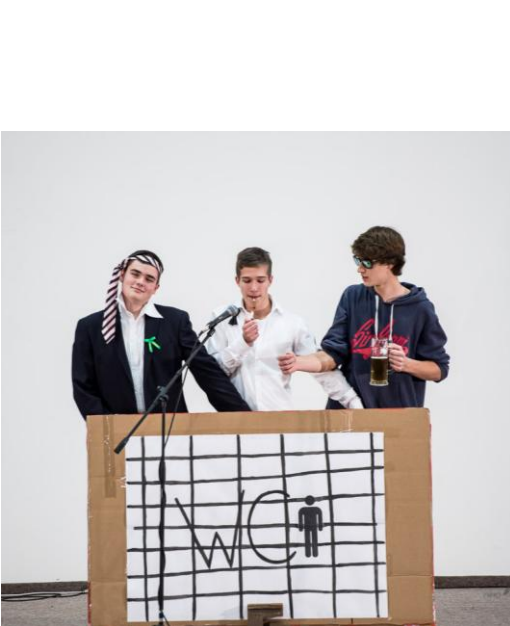
4.A

4.B

OKTÁVA

Po stopách Titanicu

„Hurá, ide sa na Titanic!“ zahlásili pani profesorky Malovcová a Uhríková. 23.11. sme sadli do autobusu a vybrali sa do Bratislavy. Spolužiak Martin v tento deň zaspal, a tak ho do Bratislavy priviezla mama. Vystúpili sme v Bratislave z autobusu a zbadali Martina - čudovali sme sa.

Akonáhle sme vstúpili do budovy, ucítili sme dušu Titanicu. Výstavou sme prechádzali bez sprievodcu. Loď Titanic napodobňovala originál, a tým sme mohli prejsť od prvej triedy cez druhú triedu po samotnú kotolňu. Titanic vyplával z prístavu 10.apríla 1912. O 23:40 v noci 14.apríla v kotolni č.6, vpredu, na pravoboku začul hlavný kurič nečakané praskanie a potom zvuk ako keby sa hrom valil rovno naňho. Kričal: „Zatvorte všetky klapky!“ Príkazy plnili, ale náraz prišiel skôr. Pri jeho členkoch začala pribúdať voda. Vodotesné dvere medzi sekciami boli otvorené, ale zavreli sa práve vtedy, keď cez ne preskočil. Takto sa potopil Titanic – nepotopiteľná loď. Exkurziu sme zakončili obedom v Auparku, kde sme stratili spolužiaka Riša ,ale domov sme našťastie prišli všetci.

Martina Pastorková, Tercia

Výstava Stredoškólák

Trenčín 12. novembra – Predstaviť žiakom základných škôl možnosti štúdia na stredných a stredných odborných školách v Trenčianskom samosprávnom kraji bolo hlavným cieľom 17. ročníka dvojdnovej (12. – 13. 11.) prezentačnej výstavy *Stredoškólák*. Počet prezentovaných stredných škôl na trenčianskom výstavisku presiahol tri desiatky.

Hlavným účelom výstavy, s podtitulom *Hrdina remesla*, je spropagovať všetky študijné odbory v stredných školách v zriaďovateľskej pôsobnosti TSK a predovšetkým "prilákať" žiakov základných škôl na remeslá a technické odbory, ktoré sú potrebné pre priemyselné odvetvia v TSK.

Naši študenti boli požiadaní o vytvorenie slávnostného programu, ktorým celá akcia Stredoškólák vyvrcholila. Sme veľmi radi, že práve naše gymnázium malo tú česť.

Taktiež sa uskutočnilo slávnostné odovzdávanie Ceny predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja, ktorá putovala do rúk autora najlepšieho exponátu tohtoročného Stredoškóláka. Z rúk trenčianskeho župana pána Jaroslava Bašku si krásnu cenu v tvare kvapky zo skla a diplom prezval žiak Erik Garabík zo SOŠ v Považskej Bystrici za drevený exponát – Včelín.

Michal Bartek KVINTA

Exkurzia – Banská Štiavnica

Dňa 31.októbra 2015 sa žiaci našej školy zúčastnili exkurzie v Banskej Štiavnici. Naš výlet sa začal prehliadkou baní. Na začiatku si každý z nás musel z bezpečnostných dôvodov obliecť plášť a na hlavu nasadiť prilbu. Za hlasného zvolania : "Pod'me fárať!" sme sa vybrali do podzemia štôľne Bartolomej. Táto prehliadková trasa zahŕňala aj staré banské nástroje a zariadenia. Naša sprievodkyňa nás previedla históriou tejto štôľne a my sme sa práve vďaka nej na malý moment stali baníkmi. Museli sme

prejsť úzkymi chodbami, aby sme mohli uvidieť rôzne stroje, ktoré baníci používali v 17.-19. storočí. Po úspešnom ukončení prehliadky, ktorá trvala 2 hodiny, sme sa vybrali obdivovať krásy historického centra Banskej Štiavnice. Plne sme využili možnosť vidieť botanickú záhradu a niektorí z nás sa zastavili v útulnej kaviarni s názvom Divná Pani.

Táto exkurzia nás obohatila o nové poznatky zo života baníkov a mali sme možnosť vidieť ďalšiu z mnohých krás Slovenska.

Miroslava Kovačovicová, 2.B a Tomáš Pavlík, 3.B

Varovné signály

Životné prostredie treba chrániť. Počúvame to z každej strany, obklopujú nás samé články, rozhovory, dokumenty, kde sa dozvedáme, aké zlé následky čakajú našu Zem, ak sa bude situácia vyvíjať týmto spôsobom aj naďalej. Hrozí nedostatok pitnej vody, ľadovce sa roztopia, nastanú horúčavy a suchá, vyhynie mnoho živočíchov, veľa krajín bude zaplavených... Recyklácia odpadu nie je až taká samozrejma ako sa zdá. Vysoká populácia predstavuje množstvo potravy, pôdy, vody, kyslíka a naša Zem nebude v budúcnosti schopná toľko ľudí vyživovať. Ľudia prestali žiť s prírodou, utekajú z dedín do miest, podliehajú stresu, domov chodia unavení a vyšŕavení. Veľmi premýšľajú, všetko analyzujú a hoci sú ľudské mozgy plné myšlienok, je medzi nimi len málo takých, čo sa zameriavajú na životné prostredie a na jeho ochranu. Nie všetci ľudia sú však voči životnému prostrediu ľahostajní. No stále to nie je dosť na záchranu planéty a nastolenie rovnováhy, aká tu bola kedysi.

Mladí reportéri sa zamerali na svoje okolie a všimli si, že vo väčších mestách i menších obciach postupne pribúdajú kontajnery na separovaný odpad. "Na rozdiel od minulosti, kedy sa v obci zbierali plastové fľaše jednorazovo, v určitých termínoch, ľudia si postupne zvykli, že pribudli nové kontajnery a plasty už nemusia skladovať a čakať na odvoz, ale môžu ich vyhodiť hneď," povedal zástupca starostu obce Bošáca pán Daniel Bradáč. "Ak chceme pomôcť, mali by sme všetci. Ak chceme zachrániť Zem a uchovať ju pre ďalšie generácie, mali by sme sa spojiť a chrániť to, čo nám umožňuje vôbec existovať. Pretože keď sa naša atmosféra zničí toxínmi, výparmi alebo plynmi a my nebudeme môcť dýchať, bude neskoro si niečo vyčítať." Táto myšlienka, stojí za povšimnutie. Mladí reportéri sa zamysleli nad týmito slovami a spýtali sa spolužiakov, či si uvedomujú environmentálne problémy v súčasnosti a ich dopad do budúcnosti. Prekvapilo ich, že mnohí z nich sa nad touto otázkou nikdy nezamýšľali. Jeden zo spolužiakov povedal: „Sám by som s tým aj tak nič nespravil a nemá zmysel aby som triedil odpad alebo behal z vrecami po lesoch a zberal odpadky po ostatných. To by bolo zbytočné.“ Bohužiaľ, našlo by sa veľa ľudí s podobným pohľadom na situáciu, lenže tento názor nie je správny, pretože keby si to povedali všetci, tak sa naozaj nič nezmení.

Ako už bolo povedané, v obci Bošáca pribudli kontajnery na separovaný odpad. Mnohí ľudia si však stále nezvykli že separovaním odpadu môžu veľmi pomôcť našej planéte. Pri prechádzke obcou boli nájdené v kontajneroch neroztriedené smeti. Na druhej strane, sú aj ľudia, ktorí odpad separujú. Keď sa spýtali jednej pani, prečo triedi odpad, vyslovila zaujímavé názory. Porovnávala stav Zeme k stavu ľudí. „Zem môže tiež ochorieť, rovnako ako ľudia“ vraví. Rozrozprávala sa a jej myšlienky by sa dali zhrnúť do niekoľkých viet: "Ľudia chodia na preventívne prehliadky aby predišli chorobám. Ak niečo nie je v poriadku, lekár im pomôže, poradí im čomu sa treba vyvarovať a ako sa majú o seba starať aby u nich žiadna potenciálna choroba neprepukla a úplne ju zneškodnili. No nájdu sa aj ľudia, čo tieto prehliadky zanedbávajú. Nevšímajú si ani prvé príznaky a ak je nejaký problém, napríklad že majú bolesti, snažia sa ich ignorovať. Prídu až keď je veľmi neskoro a často je liečenie zdĺhavé, pri najhoršom im už niet pomoci. Teraz späť k našej Zemi, sama sa chrániť nemôže, ani nemá možnosť. Ekológovia, ktorých môžeme nazvať ako jej lekárov, sa jej snažia pomôcť, poukazujú na jej príznaky a varovania. Zem svoje bolesti neignoruje, sama na ne občas upozorní. Stále sme to my – ľudia kto jej musí pomôcť."

Ľudia síce stav Zeme zanedbali, nevzali ju na preventívnu prehliadku, nepočúvali ju ani keď sa viackrát sťažovala, ale bojuje statočne a má silnú imunitu. Treba jej však dopriať odpočinok a postarať sa o ňu. Je dôležité, aby bola odvrátená zlá a bolestivá choroba, ktorá ju čaká. Hoci sa naša Zem bráni aj sama, treba jej pomôcť pretože každému raz dôjde sily. Ľudstvo si však musí uvedomiť, že keď naša planéta ochorie tak, že sa jej nebude dať pomôcť, následky si ponesieme všetci.

Na záver jedna, možno trocha deprimujúca myšlienka: "*Ak ničíme planétu, ničíme aj seba*".

Nina Fraňová, 2.A

Vlastná tvorba – poviedka 999 slov

Je znova jeden z tých daždivých jesenných dní, sobota, dopoludnie, ešte som vo svojej izbe, stále ležím vo svojej teplej posteli.

„Čo si začnem?“ pomyslela si, „asi tu ešte chvíľu pobudnem, ale mala by som ísť von. Mama sa bude hnevať, že jej nepomáham.“

Maturitný ročník je tu a skúška dospelosti sa neúprosne blíži. Nie je to tak dávno, čo som bola malá prímanka a dnes chodím do oktávy. Nedávno tu bolo leto. Vtedy som mala prázdnu hlavu. Rozmýšľam. Teplo, slnko, more, zábava a kamaráti. Pre mňa sa nezačalo najlepšie, keďže som musela chodiť do práce, ale všetko zlé je na niečo dobré.

Prvé tri dni sme mali ešte voľno, začínali sme v pondelok. Povedala som si, že možno už nebudem vládvať po práci chodiť na výlety, tak som so spolužiačkou Mirkou chodila na kúpalisko, na výlety do Bratislavy alebo len tak na prechádzky.

No v pondelok som sa už povinnosti nevyhla. Vstávala som skoro ráno, aby som prišla presne. Mojou úlohou bolo celé dni vylamovať metliny z kukuríc. Hrozná práca, ale mala som tam známych a spoznala som veľa nových ľudí, ktorí mi tieto dni robili lepšími. Prvý týždeň bol veľmi ťažký, teplomer ukazoval takmer štyridsať stupňov Celzia. Neskôr som už zostávala aj na noc u starých rodičov, pretože som nevládala ráno dochádzať z mojej dediny. Kukuričné polia boli kilometer dlhé a kilometer široké, ako sa hovorí od nevidím do nevidím. Prejsť z jednej strany na druhú za plného pracovného nasadenia niekedy trvalo aj dve hodiny. Verte, že ak máte arachnofóbiu, tak práca v kukurici je dobrým spôsobom ako sa jej zbaviť. Je ich tam totiž neúrekom. Vysoká zelená kukurica všade vôkol. Dovtedy milovaná pochutina, no toho leta som ju nejedla ani raz. Boli sme vdáchný za každý mráčik na oblohe a každá kvapka dažďa bola požehnaním. Na konci poľa bol potok. Vždy sme sa celú cestu tešili, že si budeme mať kde ovlažiť naše dorezané ruky a zavrieť na chvíľu podráždené oči. Naša malá oáza pokoja ďaleko od ľudí. Vykúpenie z horúcich dní. Po práci sme zase chodili na neďalekú priehradu. Ďalšie ráno znova. Takto sme prežili celý prvý mesiac prázdnin.

Posledný týždeň spoločnej brigády sme začali uvažovať nad tým, ako využijeme naše ťažko zarobené peniaze. Leto bolo teplejšie ako po iné roky, málo dažďa, veľa slnka. Dovolenka. Tento bláznivý nápad sa zrodil v mysli môjho kamaráta Olivera.

„Ty odvaha,“ pomyslela som si, „ako by si tak chcel ísť na dovolenku? Ved’ sme nezarobili ani jednosmernú letenku. A kam?“

„Bude to super. Pôjdeme do Európy,“ začal snívať Oliver, „a ako inak ako na bicykli.“

Všetci naraz: „Ty si prišiel o rozum?“

Nikto z nás ho pravdaže nebral vážne. Mysleli sme si, že je to jeden z jeho slávnych vtipov. No Oliver nám začal opisovať svoje plány a nám sa začali pozdávať. Chceli sme všetko nechať na neho, aby cestu naplánoval podľa svojich predstáv. Bol tým nadšený a ja som si uvedomila, že konečne sa mi splní môj sen. Precestovať Európu na bicykli. Nakoniec sme to s Oliverom plánovali spolu. Ak sa pýtate, čo na to rodičia, tak áno, mali voči tomu výhrady, ale my sme už boli rozhodnutí absolvovať naše veľké dobrodružstvo. Zložili sme dokopy všetky naše úspory a výplaty, začali sme vypočítavať financie, trasy, dopravu, ubytovanie. Výpravy sme sa zúčastnili šiesti a trasu sme plánovali tak, aby sme videli najviac krajín za najkratší čas. Precestovali sme celkovo osem krajín za neuveriteľných dvadsaťpäť dní. Nabalení s vylepšenými bicyklami, aby zvládali naše požiadavky, sme vyrazili v deň výplaty.

„Dúfam, že sme nič nezabudli,“ strachoval sa Andrej.

Uistovala som ho: „To, čo nemáš, nepotrebuješ.“

Vlakom sme sa presunuli do Bratislavy. Tam sme začali náš tranzit cez Rakúsko, Nemecko a Švajčiarsko, pokračovali sme do Francúzska a na riviéru, chceli sme sa po dlhej ceste zvlažiť a tak sme pár dní strávili v Taliansku a Slovinsku, unavení sme sa cez Maďarsko v pote tváre vyčerpaní vracali domov na Slovensko. Noci sme trávili pod stanom, ale okúsili sme aj chuť couchsurfingu – ľudia zdieľajúci svoje domovy cestovateľom. Túto službu sme využívali najmä počas chladných nocí strávených v Alpách. Boli sme prekvapení koľko ľudí cestovalo podobným spôsobom ako my. Videli sme panensky čistú prírodu Švajčiarska. Je až obdivuhodné aký poriadok panuje v tejto krajine. Ochutnali sme pravé rezne z Viedne a bagety spod Eiffelovej veže v Paríži, Giovanni nás pohostil talianskou pizzou jeho vlastnej výroby. Ale tak ako nové národy obohacovali nás o ich chute a zvyky, tak aj my sme sa im chceli niečím tradičným odvdčať. Keďže v zahraničí je problém zohnať bryndzu a teda pripraviť naše bryndzové halušky bolo nemožné, tak sme každému hosťovi dali ochutnať zo slovenských Horaliiek, ktorých sme mali na rozdávanie. Každá z krajín, ktoré sme navštívili je úplne iná ako naša. Zvyky, chute, služby, správanie ľudí. Niektoré dni sme už boli takí unavení, až sme si mysleli, že ďalej už nedôjdeme. No túžba po poznaní nových krajín nás hnala dopredu. Cestovali sme prevažne na bicykloch, ale aby sme toho stihli čo najviac tak sme sa z Zurichu do Paríža odviezli vlakom. Medzi moje najlepšie zážitky odvtedy patrí cestovanie švajčiarskym vlakom. Dni boli plné prekvapení a ja som sa tešila, že žijem svoj sen.

Stále nás obdivujem za to, že sme to zvládli, keďže našou jedinou fyzickou prípravou bol mesiac strávený v kukurici, ak nepočítame pár zabehnutých kilometrov po okolí. Samozrejme, nie sme profesionálni cyklisti. No zvládli sme to. Na začiatku prázdnin by mi ani nenapadlo, že prežijem tento rok najväčšie dobrodružstvo svojho života. Vďaka svojej vášni fotografovaniu mám teraz v počítači asi dvetisíc fotografií, ktoré som si ešte nestihla ani pozrieť, ale chcem sa do toho pustiť v dohľadnej dobe, lebo už aj rodičia sa zháňajú za našimi objavmi. Po našom návrate do reality bol školský rok už v plnom prúde. Bolo pre nás veľmi ťažké doháňať zameškané s hlavou ešte stále v oblakoch. Už sme začali plánovať ďalšiu výpravu. Tentoraz smerom na sever. Dúfam, že sa nám splnia aj tieto plány, ale teraz by som už naozaj mala vyjsť z tejto mäkučkej postele začať svoj nový deň.

Súťaž v krasopisnom a správnom písaní azbukou

V mesiaci október prebiehala na hodinách ruského jazyka súťaž v krasopisnom a správnom písaní azbukou. Žiaci, ktorí boli rozdelení do štyroch kategórií, mali v určitom časovom limite odpísať daný text.

Osemročné gymnázium – I. kategória: TERCIA, KVARTA

II. kategória: KVINTA, SEXTA, OKTÁVA

Štvorročné gymnázium – III. kategória: I. ročník, II. ročník

IV. kategória: III. ročník, IV. ročník

Porota v zložení Mgr. Jozefa Kotirová a PhDr. Daniela Mišurová mala ťažkú úlohu, pretože texty boli pekne a správne napísané. Nakoniec vybrala nasledovných žiakov:

I. kategória: 1. Rojková /KVARTA/

2. Bláha /TERCIA/

3. Kubrická /TERCIA/

II. kategória: 1. Beličková /OKTÁVA/

2. Christová /OKTÁVA/

3. Trstenská /OKTÁVA/

III. kategória: 1. Košútová /II.B/

2. Beranová /I.A/

3. Hanic /I.A/

IV. kategória: 1. Bohovicová /IV.A/

2. Škriečková /III.A/

3. Sahajová /III.A/

Všetkým zúčastneným žiakom ďakujem za spoluprácu, víťazom blahoželám ku krásnemu umiestneniu a želám veľa úspechov v ďalšom štúdiu.

PhDr. Daniela Mišurová, vedúca PK Ruský jazyk

V ďalšom čísle sa môžete tešiť napríklad aj na fotografie z nášho študentského PLESU ☺ A dozvieme sa aj niečo viac zo zákulisia jeho príprav...

Navždy sa zachová v pamäti STUŽKOVÁ!